

Милошъ на Барановець, Милошъ на Дубль, Милошъ на Ягодинъ, а сега ето го Милошъ тукъ! Мислилъ бы человекъ че е Милошъ голѣмъ като тоя чедъръ; а той има нема едвамъ до 40 оки *).

Милошъ, както рѣкохмы, бѣше отишелъ при Куршид-паша, за да чуе съ уши-тъ си условія-та, коя-то щѣше да му представи за да прикѣснѣтъ тыя спорны работы пакъ да сѣкне единъ пакъ тоя кървавый бой. Нъ ствѣсѣмъ противно тому излезе, горки предложенія! Недава Куршидъ нищо, нъ ище да обире оружие-то отъ народъ-тъ и то незабавно. Тукъ той ние говорилъ като опълномощенъ, обаче като господаръ. А за да взѣме оружие-то по лѣсно и по-скоро, некалъ е да остане Милошъ при него като заложенъ, и да проводи само оныя три кнеза и секретаръ-тъ Димитра, съ заповѣсть такава, коя щѣше извѣстно да порази бѣдный-тъ сѣрбскій народъ. Едвамъ най-после съ голѣмы мѣжи увѣри Милошъ тоя дивый поглаваръ турткій, че трѣба той самъ да бѣде въ народъ-тъ, кой-то ся е вече въ голѣмо нестерпение нахождалъ, като го нема помѣжду му отъ два три дена. „Народъ-тъ неслуша никого освенъ мене“, рече той на Куршида, „той ся непокорява никакъ инакъ освенъ на моя-та лична заповѣсть.“ Кнезове-гѣ потвърдихъ сѣщѣ-то и азиатинъ-тъ ся най-после увѣри. Пустна го про-

*) Князь Милошъ ако че е былъ тогда по-голѣмъ отъ сѣрбскы-тъ голѣмниѣ, обаче былъ е твърдъ сухъ; сега пакъ е така пълень, что-то небы можалъ да го познае Куршидъ, ако го бы видѣлъ.